ദാനിയേൽ പുസ്തകം - നൂറ്റി അമ്പത്തിരണ്ട്

യെഹെസ്കേലിന്റെ രണ്ട് കോലുകളുടെ പ്രതീകാത്മകത: പ്രവചനത്തിലും വീണ്ടെടുപ്പിലുമൂടെയുള്ള ഒരു യാത്ര

Jeff Pippenger
2024-03-22

യെഹെസ്കേൽ മുപ്പത്തിയേഴാം അധ്യായത്തിലെ രേഖയാണ് നാം പരിഗണിക്കുന്നത്; അവിടെ ആദ്യം ഏഴാം കാഹളത്തിന്റെ നാദവും ലയോദിക്യയ്ക്കുള്ള സന്ദേശവും തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; അതുവഴിയാണ് ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ സൈന്യം ഉദ്ഭവിക്കുന്നത്. തുടർന്ന്, യിസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻതെയും തെക്കൻതെയും രാജ്യങ്ങളുടെ രണ്ടു കോലുകൾ ഒന്നിച്ചുചേർക്കുന്നതിനെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, ഏഴാം കാഹളത്തിന്റെ നാദകാലത്ത് ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്ത്വവും എങ്ങനെ സംയോജിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന പ്രക്രിയയുടെ ദൃഷ്ടാന്തമായി യെഹെസ്കേൽ ആ രേഖയെ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ രണ്ടു ജാതികളും ഒന്നായി ചേർന്ന് ഒരു ജാതിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അവർക്കുമേൽ ഒരു രാജാവുണ്ടെന്നു യെഹെസ്കേൽ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; തുടർന്ന്, ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തോടുകൂടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമമായ നിത്യനിയമത്തെ അദ്ദേഹം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു; അതോടൊപ്പം, അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ആ നിയമജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം എന്നേക്കും നിലനിൽക്കും എന്നതും അദ്ദേഹം ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

1844-ൽ യോഹന്നാൻ ആലയത്തെ അളന്ന പ്രവൃത്തിയെ ഞങ്ങൾ ആ രേഖയോട് ചേർത്തിരിക്കുന്നു; അതുവഴി 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് ആരംഭിച്ച അന്തിമ അളവെടുപ്പിന്റെ മുൻചിഹ്നമായി അത് നിലകൊള്ളുന്നു. ദൈവം തന്റെ നാമം സ്ഥാപിക്കേണ്ട നഗരമായി യെരൂശലേമിനെ വീണ്ടും ഒരിക്കൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സമയത്താണ് ആ അളവെടുപ്പ് നടക്കുന്നതെന്ന് ഉൾപ്പെടുത്തി സഖറിയാവും ആ അളവെടുപ്പിനെ പരാമർശിക്കുന്നു. ആലയത്തെ ഘടിപ്പിക്കുന്ന ഘടകങ്ങൾക്കും, യിസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻതെയും തെക്കൻതെയും രാജ്യങ്ങളുടെ രണ്ടു വടികൾക്കും ഇടയിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു ഉപമ വരയ്ക്കുകയാണ്. നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തോടുകൂടെ തന്റെ ദൈവത്വത്തെ ഒരുമിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തി, ഇരുപത്തിമുന്നൂറ് വർഷങ്ങളുടെ പ്രവചനത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി, വടക്കൻതെയും തെക്കൻതെയും രാജ്യങ്ങളിന്മേൽ വരുത്തപ്പെട്ട ചിതറിപ്പോക്കിന്റെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങളായ രണ്ടു പ്രവചനങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിൽ യെഹെസ്കേലിന്റെ കോലുകൾ എന്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ, സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു ബോധ്യം ആവശ്യമാണ്. ക്രിസ്തു, നാലായിരം വർഷങ്ങളായി പാരമ്പര്യമായി കൈമാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദൗർബല്യങ്ങൾ തന്റെമേൽ മരിയം മുഖേന എത്തിച്ചേർന്ന, നമ്മുടെ പതിത മാംസത്തെ സ്വീകരിച്ചു. നമ്മുടെ മാതൃകയായിത്തീർന്ന്, തന്റെ ഇച്ഛയെ പിതാവിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോഗത്തിലൂടെ, താൻ ജയിച്ചതുപോലെ നമുക്കും ജയിക്കാനാകുമെന്ന്, നമ്മുടെ ഇച്ഛയെ അവന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തി പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ, അവൻ പ്രകടമാക്കി. നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ കോട്ടയായ നമ്മുടെ മസ്തിഷ്കത്തിൽ, നന്മയ്ക്കോ ദോഷത്തിനോ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.

> ഒരു കാലയളവിലെ പ്രവൃത്തി രണ്ട് കാലയളവിലേക്കുള്ളതൊന്നാക്കി നിറവേറ്റുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥിക്കു, ഈ കാര്യത്തിൽ തന്റെ ഇഷ്ടം നടപ്പാക്കുവാൻ അനുവദിക്കരുത്. ഇരട്ടപ്രവൃത്തി ഏറ്റെടുക്കുന്നതെന്നത് പലർക്കും മനസ്സിന് അത്യധികഭാരം ഏൽപ്പിക്കുകയും യോജ്യമായ ശാരീരിക വ്യായാമത്തെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. മാനസികാഹാരത്തിന്റെ അളവിലേറെയുള്ള പൂരിപ്പിനെ മനസ്സ് ഉൾക്കൊണ്ടു ദഹിപ്പിക്കുമെന്നു കരുതുന്നത് യുക്തിസഹമല്ല; ദഹനാവയവങ്ങളെ വിശ്രമത്തിനൊരു ഇടവേളയും നല്കാതെയായി വയറിനെ അമിതമായി നിറയ്ക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ, മനസ്സിനെയും അമിതമായി പോഷിപ്പിക്കുന്നത് ഒരു മഹാപാപമാണ്. മസ്തിഷ്കം സമസ്ത മനുഷ്യന്റെ കോട്ടയാണ്; ഭക്ഷണം, വസ്ത്രധാരണം, അല്ലെങ്കിൽ നിദ്ര എന്നിവയിലുള്ള തെറ്റായ ശീലങ്ങൾ മസ്തിഷ്കത്തെ ബാധിച്ചു, വിദ്യാർത്ഥി ആഗ്രഹിക്കുന്നതായ നല്ല മാനസിക ശാസന കൈവരിക്കുന്നതിനെ തടയുന്നു. പരിഗണനയോടെ പരിപാലിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്ന ശരീരത്തിലെ ഏതൊരു ഭാഗവും അതിന്റെ ക്ഷതി മസ്തിഷ്കത്തിലേക്കു അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. യുവാക്കളെ ആരോഗ്യസംരക്ഷണം എങ്ങനെ നടത്തേണ്ടതെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നതിൽ വളരെ സഹനവും സ്ഥിരോത്സാഹവും പ്രയോഗിക്കപ്പെടണം. അവർ ഈ വിഷയത്തിൽ നന്നായി അറിവാർജ്ജിക്കേണ്ടതാണ്; അങ്ങനെ ഓരോ പേശിയും അവയവവും സൈെച്ഛികമോ അനൈച്ഛികമോ ആയ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നല്ല ആരോഗ്യഫലം ഉണ്ടാകുന്നവിധം ശക്തിപ്പെടുകയും പരിശീലിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ക; അതുവഴി പഠനത്തിന്റെ ഭാരഭരണം സഹിക്കേണ്ടതിന് മസ്തിഷ്കം ഉജ്ജീവിതമാകുകയും ചെയ്യും.” Christian Education, 124.

നിത്യനിയമത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും നമ്മുടെ മനസ്സുകളിലും എഴുതുന്നതാണ്; നമ്മുടെ ഹൃദയവും നമ്മുടെ മനസ്സും രണ്ടും നമ്മുടെ മസ്തിഷ്കമായ “നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ കോട്ടയിൽ” സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

“ഒരു പുരുഷന്റെയോ സ്ത്രീയുടെയോ മനസ്സ് ഒരു നിമിഷത്തിൽതന്നെ വിശുദ്ധിയിലും പരിശുദ്ധിയിലും നിന്ന് അധഃപതനത്തിലേക്കും അഴിമതിയിലേക്കും കുറ്റകൃത്യത്തിലേക്കും ഇറങ്ങിവരുന്നതല്ല. മനുഷ്യനെ ദൈവികതയിലേക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരെ മൃഗീയമോ സാത്താനികമോ ആയ നിലയിലേക്കു താഴ്ത്തുന്നതിനും സമയം ആവശ്യമാണ്. നാം നിരന്തരം അവലോകനം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നാം രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. തന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ രൂപം കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഒരിക്കൽ വെറുത്തിരുന്ന പാപം തന്നെ ഇമ്പകരമായി തോന്നുന്നവണ്ണം മനുഷ്യൻ തന്റെ മനസ്സിനെ വിദ്യാഭ്യാസപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ജാഗരിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും ഇരിക്കുന്നത് അവൻ നിർത്തുമ്പോൾ, ഹൃദയമെന്ന ആ കോട്ടയെ കാക്കുന്നതും അവൻ നിർത്തുന്നു; അങ്ങനെ അവൻ പാപത്തിലും കുറ്റകൃത്യത്തിലും ഏർപ്പെടുന്നു. മനസ്സ് അധഃപതിക്കുന്നു; നൈതികവും ബൗദ്ധികവുമായി ശക്തികളെ അടിമപ്പെടുത്തുകയും അവയെ കൂടുതൽ സ്ഥൂലമായ വാഞ്ഛകൾക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന തരത്തിൽ അത് പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അഴിമതിയിൽ നിന്ന് അതിനെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നത് അസാധ്യമാകുന്നു. ജഡമനസ്സിനെതിരായ സ്ഥിരമായ യുദ്ധം നിലനിർത്തപ്പെടണം; മനസ്സിനെ മേലോട്ടു ആകർഷിക്കുകയും നിർമ്മലവും വിശുദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങളെ ധ്യാനിക്കാൻ അതിനെ അഭ്യസ്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവകൃപയുടെ ശുദ്ധീകരണ സ്വാധീനത്താൽ നമുക്ക് സഹായിക്കപ്പെടുകയും വേണം.” Adventist Home, 330.

“മനസ്സ്,” “ഹൃദയം,” “മസ്തിഷ്കം” എന്നത് “ആത്മാവിന്റെ കോട്ട” ആകുന്നു. കോട്ട എന്നത് പാപം പ്രവേശിക്കുന്നതിൽനിന്ന് കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു ദുർഗ്ഗമാണ്.

“പിതാവിനോടുള്ള തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ, ക്രിസ്തു ലോകത്തിന്നു മനസ്സിലും ആത്മാവിലും കൊത്തിവെക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പാഠം നൽകി. ‘നിത്യജീവൻ ഇതാകുന്നു,’ അവൻ പറഞ്ഞു, ‘ഏക സത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ അയച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അവർ അറിയുന്നതുതന്നേ.’ യോഹന്നാൻ 17:3. ഇതാണ് സത്യമായ വിദ്യാഭ്യാസം. ഇത് ശക്തി പകരുന്നു. ദൈവത്തെയും അവൻ അയച്ച യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അനുഭവപരമായ അറിവ് മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു. അത് മനുഷ്യന്നു സ്വയം അധീനമാക്കുന്ന അധികാരം നല്കുന്നു; താഴ്ന്ന സ്വഭാവത്തിലെ എല്ലാ പ്രേരണകളെയും വാഞ്ഛകളെയും മനസ്സിന്റെ ഉന്നത ശക്തികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിനുകീഴിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. അത് അതിന്റെ ഉടമസ്ഥനെ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അവകാശിയും ആക്കുന്നു. അത് അവനെ അനന്തന്റെ മനസ്സുമായി കൂട്ടായ്മയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുകയും സകലവിശ്വത്തിന്റെ സമ്പന്ന നിധികൾ അവന്നു തുറന്നു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” Christ’s Object Lessons, 114.

“ഉയർന്ന ശക്ത ികൾ” “താഴ്ന്ന സ്വ ഭാവത്ത ിന്റെ േ പ്രരണകളെയും
വാഞ്ഛകളെയും” നിയ ്രന്ത ിക്ക ാനും അധീനതയിൽ കൊണ്ട ുവരാനും
്രപയോഗിക്ക പ്പെ ടേണ്ട താണ്. ഉയർന്ന ശക്ത ികൾ മനസ്സ ിൽ
സ്ഥ ിതിചെയ്യ ുന്ന ു; “അനന്ത ന്റെ മനസ്സ ുമായുള്ള കൂട്ട ായ്മ” തന്നെ
“മനുഷ്യ നെ ദൈവത്ത ിന്റെ ്രപതിരൂപമായി രൂപാന്ത രപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ത്.”
ലക്ഷ ം നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ മു ്രദയിടുന്ന സമയത്ത ് ഒരു
വർഗത്ത ിൽ മൃഗത്ത ിന്റെ ്രപതിരൂപവും മറ്റൊ ാരു വർഗത്ത ിൽ
്രകിസ ്തുവിന്റെ ്രപതിരൂപവും രൂപംകൊള്ള ുന്ന ു. ഈ രൂപാന്ത രത്തെ
സാധ്യ മാക്ക ുന്ന ത് മനസ്സ ുകളുടെ ബന്ധ മാണ്. പൗലോസ്
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന തുപോലെ ജഡികമനസ്സോ ാ ശാരീരികമനസ്സോ ാ ഉള്ള വ
ജഡത്ത ിന്റെ—മൃഗത്ത ിന്റെ—്രപതിരൂപം രൂപപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു.
്രകിസ ്തുവിന്റെ മനസ്സ ിനെ ്രപാപിച്ച വർ ്രകിസ ്തുവിന്റെ ്രപതിരൂപം
രൂപപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു. നാം എല്ല ാവരും ജഡികമനസ്സോ ാടുകൂടിയാണ്
ജനിച്ച തെങ്ക ിലും, പരിവർത്ത നത്ത ിൽ ്രകിസ ്തുവിന്റെ മനസ്സ ിനെ
്രപാപിക്ക ാനാകുമെന്ന താണ് നിയമത്ത ിന്റെ വാഗ ്ദാനം.

> ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അതേ മനസ്സു നിങ്ങളിലും
> ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ: അവൻ ദൈവസ്വരൂപത്തിൽ ഇരിക്കെ, ദൈവത്തോടു
> സമനായിരിക്കുക അപഹരിച്ചെടുക്കേണ്ട കാര്യമെന്നു എണ്ണിയില്ല;
> എന്നാൽ ദാസന്റെ സ്വരൂപം ഏറ്റെടുത്ത്, മനുഷ്യരുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ
> ആയി, തന്നേ ശൂന്യമാക്കി; മനുഷ്യരൂപത്തിൽ കാണപ്പെട്ടപ്പോൾ,
> തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി, മരണത്തോളം, അതും ക്രൂശിലെ
> മരണത്തോളം, അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. ഫിലിപ്പിയർ 2:5–8.

നമുക്കുള്ളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സു ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്; അതു ക്രിസ്തുവിലും ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ തന്നേ, കാരണം നാം അവന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. എന്നാൽ നമുക്കു ആ മനസ്സില്ല; പാപത്തിനാധീനമായി വിറ്റുകളയപ്പെട്ട ജഡിക മനസ്സാണ് നമുക്കുള്ളത്.

> ആകയാൽ, ്രകിസ ്തുയേശുവിൽ ഉള്ള വർക്ക ു ഇപ്പോ ാൾ ശിക്ഷ ാവിധി
> ഒന്ന ുമില്ല ; അവർ ജഡത്തെ അനുസരിച്ച ് നടക്ക ുന്ന വർ അല്ല ,
> ആത്മ ാവിനെ അനുസരിച്ച ് നടക്ക ുന്ന വരാണ്. എന്തെ ന്ന ാൽ,
> ്രകിസ ്തുയേശുവിലുള്ള ജീവന്റെ ആത്മ ാവിന്റെ ന്യ ായ്രപമാണം എന്നെ
> പാപത്ത ിന്റെയും മരണത്ത ിന്റെയും ന്യ ായ്രപമാണത്ത ിൽ നിന്ന ്
> സ്വ ത ്രന്ത നാക്ക ി. ജഡം നിമിത്ത ം ബലഹീനമായതിനാൽ
> ന്യ ായ്രപമാണത്ത ിന് ചെയ്യ ാൻ കഴിയാതിരുന്ന തു ദൈവം തന്റെ
> സ്വ ന്ത ം പു ്രതനെ പാപജഡത്തോ ാടുള്ള സാദൃശ്യ ത്ത ിൽ അയച്ച ു,
> പാപത്തെ ക്ക ുറിച്ച ും അയച്ച ു, ജഡത്ത ിൽ പാപത്തെ ശിക്ഷ ിച്ച ു.
> അങ്ങ നെ ജഡത്തെ അനുസരിച്ച ് അല്ല , ആത്മ ാവിനെ അനുസരിച്ച ്
> നടക്ക ുന്ന നമ്മ ുടെ ഉള്ള ിൽ ന്യ ായ്രപമാണത്ത ിന്റെ നീതിയാവശ്യ ക
> നിറവേറേണ്ട തിന്ന ു. ജഡത്തെ അനുസരിക്ക ുന്ന വർ ജഡത്ത ിന്റെ
> കാര്യ ങ്ങ ൾ ചിന്ത ിക്ക ുന്ന ു; എന്ന ാൽ ആത്മ ാവിനെ അനുസരിക്ക ു
> ആത്മ ാവിന്റെ കാര്യ ങ്ങ ൾ ചിന്ത ിക്ക ുന്ന ു. ജഡികമായ ചിന്ത
> മരണമാകുന്ന ു; എന്ന ാൽ ആത്മ ികമായ ചിന്ത ജീവനും സമാധാനവും

> ആകുന്ന ു. ജഡികമായ മനസ്സ ് ദൈവത്തോ ാടുള്ള ശ{ തുതയാകുന്ന ു; അത്
> ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായ{ പമാണത്ത ിന് കീഴടങ്ങ ുന്ന തുമില്ല , കീഴടങ്ങ
> കഴിയുന്ന തുമില്ല . ആകയാൽ ജഡത്ത ിൽ ഉള്ള വർക്ക ് ദൈവത്തെ
> { പസാദിപ്പ ിക്ക ാൻ കഴിയുകയില്ല . എന്ന ാൽ ദൈവത്ത ിന്റെ ആത്മ ാവ്
> നിങ്ങ ളിൽ വസിക്ക ുന്ന ുവെങ്ക ിൽ, നിങ്ങ ൾ ജഡത്ത ിൽ അല്ല ,
> ആത്മ ാവിലാണ്. ആരെങ്ക ിലും { കിസ ്തുവിന്റെ
> ആത്മ ാവില്ല ാത്ത വനായാൽ, അവൻ അവന്റേതല്ല . { കിസ ്തു നിങ്ങ ളിൽ
> ഉണ്ടെ ങ്ക ിൽ, പാപം നിമിത്ത ം ശരീരം മരിച്ച താണ്; എന്ന ാൽ നീതി
> നിമിത്ത ം ആത്മ ാവ് ജീവനാകുന്ന ു. റോമർ 8:1–10.

ആത്മാവിനോടുള്ളവനായിരിക്കുക ജീവൻ ആകുന്നു; ജഡത്തിനോടുള്ളവനായിരിക്കുക മരണം ആകുന്നു. ജഡം താഴ്ന്ന സ്വഭാവമാണ്; അത് നമ്മുടെ വികാരങ്ങളുടെ ഉറവിടമാണ്. ജഡീയമായ ഈ താഴ്ന്ന സ്വഭാവം ഉയർന്ന സ്വഭാവത്തിന്റെ ഭരണാധീനതയിൽ ഇരിക്കേണ്ടതാണ്; ഇത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുള്ള കീഴടങ്ങലിൽ നമ്മുടെ ഇച്ഛാശക്തികളുടെ പ്രയോഗത്തിലൂടെ സാദ്ധ്യമാകുന്നു. നമ്മുടെ ഉയർന്ന ജഡീയ മനസ്സുകൾ ഇവിടെയും ഇപ്പോഴും രൂപാന്തരപ്പെടാൻ കഴിയും; എന്നാൽ നമ്മുടെ താഴ്ന്ന സ്വഭാവം മാറ്റപ്പെടേണ്ടതിന്നു രണ്ടാം വരവുവരെ കാത്തിരിക്കണം.

യെഹെസ്കേലിന്റെ രണ്ട് കോലുകളിൽ ഒന്ന് പ്രാകാരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കോലായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; ആ കോൽ 1798-ൽ അതിന്റെ സമാപ്തിയിലെത്തി. സൈന്യത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് വർഷത്തെ പേഗൻമതഭരണവും, സൈന്യത്തെ ചവിട്ടിമെതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആയിരത്തി ഇരുനൂറ് അറുപത് വർഷത്തെ പാപ്പഭരണവും ചേർന്ന് അതിനെ സമ്പൂർണ്ണമായി വിഭജിച്ചിരുന്നു. ആ കോൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചിരുന്നില്ല; കാരണം ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം തെക്കൻ രാജ്യത്തിലായിരുന്നു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. പേഗൻമതവും പാപ്പഭരണവും ചവിട്ടിമെതിച്ച സൈന്യം ഒരു മാനുഷിക മന്ദിരമായിരുന്നു; എന്നാൽ തെക്കൻ രാജ്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിടത്തോളം അത് ശരീരമായിരുന്നു, തല സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത സ്ഥലം തെക്കൻ രാജ്യമായിരുന്നു. വടക്കൻ രാജ്യം ശരീരമായിരുന്നു; തെക്കൻ രാജ്യം തലമായിരുന്നു.

വടക്ക ൻ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ആയിരത്ത ി രണ്ട ുനൂറും അറുപതു വർഷങ്ങ
രണ്ട ു വിഭാഗങ്ങ ൾ, പാരമ്പ ര്യ മായി കൈവന്ന തും അഭ്യ സിച്ച ു
വളർത്ത ിയതുമായ { പവണതകളാൽ { പതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന പോലെ,
ശരീരദേവാലയത്ത ിലെ പാപത്ത ിലേക്ക ുള്ള രണ്ട ു വ്യ ത്യ സ ്ത { പവണ
{ പതിനിധീകരിച്ച ു. പൗരാണിക വി{ ഗഹാരാധന ശരീരദേവാലയത്ത ിലെ
പാപത്ത ിന്റെ പാരമ്പ ര്യ { പവണതകളുടെ ഒരു { പതീകമായിരുന്ന ു;
പാപത്വ ം പൗരാണിക വി{ ഗഹാരാധനയുടെ മതത്തെ സ്വ ീകരിച്ച തോ,
പാപത്ത ിലേക്ക ുള്ള അഭ്യ സിച്ച ു വളർത്ത ിയ { പവണതകളെ

പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഏതു സാഹചര്യത്തിലും, രണ്ടാം വരവുവരെ ശരീരദേവാലയം രൂപാന്തരപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല; അതിനാൽ വടക്ക രാജ്യത്തിന്റെ ദണ്ഡം 1798 വരെയേ നീണ്ടിരുന്നുള്ളു; യോഹന്നാനേ ദേവാലയം അളക്കുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആ ദണ്ഡം ഒഴിവാക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു.

“പരിവർത്തനം” എന്ന പദത്തിന് ഒരു അവസ്ഥയിലോ നിലയിലോ നിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കുള്ള രൂപാന്തരമോ മാറ്റമോ എന്ന അർത്ഥമുണ്ട്. ആദാമും ഹവ്വയും പാപം ചെയ്തപ്പോൾ, അവർ അവരുടെ ആദിമാവസ്ഥയിൽ നിന്നു “പരിവർത്തിതരായി”; കാരണം അവർ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ, ഉന്നത ശക്തികൾ അധമ ശക്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന വിധത്തിൽ, സമ്പൂർണ്ണരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അവർ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ, അധമ ശക്തികൾ ഉന്നത ശക്തികളിന്മേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന നിലയിലേക്കു അവർ “പരിവർത്തിതരായി.” അവർ ആ അവസ്ഥ അവരുടെ സകല സന്തതികൾക്കും പകർന്നു കൊടുത്തു.

യെഹെസ്കേലിന്റെ രണ്ട് കോലുകളുടെ പ്രവാചകബന്ധത്തിൽ, രാജാവ് വസിച്ചിരുന്ന തലസ്ഥാനമായ യെരൂശലേമിനെ തലസ്ഥാനനഗരമായി കർത്താവ് തിരഞ്ഞെടുത്തു. അത് ഉന്നത അധികാരമായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. രണ്ട് കോലുകളുടെ ഉപമയിൽ, വടക്കിലുള്ള ഉന്നത രാജ്യത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ തെക്കൻ രാജ്യം അധോ അധികാരമായിരുന്നു. രണ്ട് കോലുകളും ഒന്നിച്ചുചേരേണ്ടതായിരുന്നപ്പോൾ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട പരിവർത്തനം, തെക്കൻ രാജ്യം തലസ്ഥാനമായിരുന്ന തന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടുവരപ്പെടണം എന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത് വടക്കൻ രാജ്യത്തിങ്കലേക്കു പരിവർത്തിതമാകേണ്ടതായിരുന്നു; കാരണം അപ്പോൾ അത് വടക്കിന്റെ സത്യരാജാവിനോടു ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും സത്യമായ വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ സിംഹാസനമന്ദിരത്തോടു ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ കാരണത്താൽ, വടക്കൻ രാജ്യം 1798 വരെ മാത്രമേ എത്തിച്ചേർന്നുള്ളു; കൂടാതെ യോഹന്നാനോടു 1798 വരെ മാത്രമേ എത്തിയിരുന്ന പ്രാകാരം വിട്ടേക്കുവാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടു. മൂന്നാം ദൂതന്റെ വരവോടെ തെക്കൻ രാജ്യം ഇരുപത്തിമുന്നൂറ് വർഷങ്ങളുടെ ദണ്ഡിനോടു ചേർക്കപ്പെടുമായിരുന്നു; എന്നാൽ യോഹന്നാൻ അളന്ന ദേവാലയത്തിലെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനം പൂർത്തിയായപ്പോൾ വടക്കൻ രാജ്യം അവസാനിക്കുമായിരുന്നു. മൂന്നാം ദൂതന്റെ വരവിൽ, നാൽപ്പത്താറ് എന്ന ബന്ധകകണ്ണിയാൽ വടക്കൻ രാജ്യം തെക്കൻ രാജ്യത്തോടു ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; എങ്കിലും തെക്കൻ രാജ്യം ചെയ്തതുപോലെ അതു 1844-നോടു നേരിട്ട് ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

തെക്കൻ രാജ്യം നാല്പത്താറ് വർഷങ്ങളുടെ ആലയത്തോടും, ഇരുന്നൂ ഇരുപത് വർഷങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും

തമ്മ ിലുള്ള സംയോജനത്തേ ാടും ബന്ധ ിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു. 1798-
വടക്ക ൻ രാജ്യ ം നാല ്പത്ത ാറ് വർഷങ്ങ ളുടെ ആലയത്ത ിന്റെ
അടിസ്ഥ ാനത്തെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ി; എന്ന ാൽ അതു അവിടെ തന്നേ
അവസാനിച്ച ു, കാരണം അടിസ്ഥ ാനമായി അത് ക്രിസ ്തു തനിക്ക ു മേൽ
ധരിച്ച മനുഷ്യ ശരീരത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ു;
ലോകസ്ഥ ാപനത്ത ിങ്ക ൽനിന്നേ അവന്റെ ശരീരം
അറുക്ക പ്പെ ട്ട തായിരുന്ന ു. എല്ല ാ ആലയങ്ങ ളും പരസ ്പരം
മാറ്റ ിസ്ഥ ാപിക്ക ാവുന്ന പ്രതീകങ്ങ ളാണ്; 1798-ലെ ആ നാല ്പത്ത ാറ്
വർഷങ്ങ ളുടെ അടിസ്ഥ ാനം അവന്റെ മനുഷ്യ ശരീരത്തെ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; കൂടാതെ 1844-ൽ ആ നാല ്പത്ത ാറ് വർഷങ്ങ ളുടെ
സമാപനം അവന്റെ ദൈവത്വ ത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു.

1798 വരെ ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ട സൈന്യം ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം ആയിരുന്നില്ല; എങ്കിലും ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ചവിട്ടിമെതിക്കൽ ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരവും തന്റെ നാമവും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്നു യെരൂശലേം തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്ന തെക്കൻ രാജ്യത്തിലായിരുന്നു നടത്തപ്പെട്ടത്. ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സൈന്യം ജാതികളെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു; അത് ശരീരത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു.

ആദാമും ഹവ്വയും പാപം ചെയ്തപ്പോൾ, പാപംകൊണ്ട് മനുഷ്യരാശി ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്ന ഏഴായിരം വർഷങ്ങളുള്ള "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" ആരംഭിച്ചു. അന്നേ സമയം ലോകത്തിന്റെ അധിഷ്ഠാനത്തിന്നുമുമ്പെ അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാടു, മനുഷ്യരാശിയുടെ പാപഭാരിതമായ നഗ്നത മറയ്ക്കുന്നതിനായി കുഞ്ഞാടുകളുടെ തൊലികൾ നൽകി. മനുഷ്യരാശിയുടെ ചവിട്ടിമെതിക്കൽ 1798-ൽ സമാപിച്ചപ്പോൾ, ആലയത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രതിനിധാനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനവും നിർമ്മാതാവുമായ കുഞ്ഞാടു വീണ്ടും അറുക്കപ്പെട്ടു. അവിടെ വടക്കൻ രാജ്യം, അതിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യാലയവും, അന്ത്യം പ്രാപിച്ചു.

1798 എന്ന ത് കള്ള പ്രതിമയായ പ്രതിക്രിസ ്തു തന്റെ സാത്ത ാനിക സാക്ഷ
മൂന്ന ു അര പ്രവാചകവർഷങ്ങ ൾ നൽകിയശേഷം സംഹരിക്ക പ്പെ ട്ട
കാലമായിരുന്ന ു; ആ കാലം ക്രി.വ. 538-ൽ അവന് അധികാരം
ലഭിച്ച തോടെ ആരംഭിച്ച തും, അതിന് മുമ്പ ായി ക്രി.വ. 508-ൽ ആരംഭിച്ച
മുപ്പ തു വർഷത്തെ ഒരുക്ക കാലം ഉണ്ട ായിരുന്ന തുമാണ്. അത് അവന്റെ
ജനനത്ത ിൽ ആരംഭിച്ച മുപ്പ തു വർഷത്തെ ഒരുക്ക ം പൂർത്ത ിയാക്ക
അവൻ സ ്നാനം ഏറ്റ പ്പേ ാൾ അധികാരം ലഭിച്ച തോടെ അവസാനിച്ച
ക്രിസ ്തുവിന്റെ മുപ്പ തു വർഷത്തെ ഒരുക്ക ത്ത ിന്റെ ഒരു സാത്ത ാനിക
കള്ള നകലയായിരുന്ന ു; തുടർന്ന ് അവൻ മൂന്ന ു അര യഥാർത്ഥ വർഷങ്ങ
തന്റെ സാക്ഷ ്യ ം നൽകി, ലോകസ്ഥ ാപനത്ത ിന്ന ുമുമ്പേ അറുക്ക പ്പെ
കുഞ്ഞ ാടു ക്രൂശിക്ക പ്പെ ട്ട സ്ഥ ലത്തേ ാളം എത്ത ി. തുടർന്ന ്, ദേ
നശിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ശേഷം താൻ അതിനെ മൂന്ന ു ദിവസത്ത ിനകം

എഴുന്നേ ല ്പിക്ക ും എന്ന അവന്റെ വാഗ ്ദാനം നിവൃത്ത ിയായി.

തന്റെ ദേഹമന്ദിരത്തെ ഉയിർപ്പിച്ചവൻ അവനുതന്നെയായിരിക്കും; കാരണം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് സഫലമാക്കിയതു അവന്റെ ദൈവികതയുടെ ശക്തിയായിരുന്നു. ക്രൂശിക്കപ്പെടലിൽ അവന്റെ ദൈവികത മരിച്ചില്ല; ക്രൂശിൽ മരിച്ചതോ അവന്റെ മാനുഷികതയായിരുന്നു; കാരണം ദൈവത്തിന് മരിക്കുവാൻ അസാധ്യമാണ്.

> "'ഞാനാണ് പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും' (യോഹന്നാൻ 11:25). 'ഞാൻ എന്റെ ജീവൻ വെക്കുന്നു; അത് വീണ്ടും എടുക്കേണ്ടതിനായി' (യോഹന്നാൻ 10:17) എന്നു പറഞ്ഞവൻ, തന്നിൽ തന്നെയുള്ള ജീവനോടുകൂടെ ശവകുടീരത്തിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടുവന്നു. മനുഷ്യസ്വഭാവം മരിച്ചു; ദൈവികസ്വഭാവം മരിച്ചില്ല. തന്റെ ദൈവികസ്വഭാവത്തിൽ, മരണത്തിന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ തകർക്കാനുള്ള ശക്തി ക്രിസ്തുവിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ ജീവിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു തനിക്കു തന്നിൽ ജീവൻ ഉണ്ടെന്നു അവൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു." Selected Messages, book 1, 301.

1798-ൽ, "വടക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ" സൈന്യമായ മാനുഷിക മന്ദിരം ഒരു സമാപ്തിയിലെത്തി; എന്തെന്നാൽ, താഴ്ന്ന സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതീകമായതിനാൽ, രണ്ടാം വരവിലെ പുനരുത്ഥാനം വരെ അതിനെ മാറ്റുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, ക്രിസ്തു ഉയിർപ്പിച്ച മന്ദിരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നാൽപ്പത്തിയാറു വർഷങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തെ അത് തിരിച്ചറിഞ്ഞു; പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാൻ കഴിയുന്ന ആ മന്ദിരം "തെക്കൻ രാജ്യം" മുഖാന്തരം പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് മനസ്സിന്റെ ഉയർന്ന ശക്തികളുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു; പാപി നീതീകരിക്കപ്പെടുന്ന ക്ഷണത്തിൽ തന്നേ അത് പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

> ക്രിസ്തു തന്നേ സ്ഥാപിച്ച അടിത്തറമേൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ ദൈവസഭയെ പണിതു. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ, സഭയുടെ നിർമ്മാണത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനായി ദേവാലയനിർമ്മാണത്തിന്റെ രൂപകം നിരന്തരം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. യഹോവയുടെ ആലയത്തെ പണിയേണ്ട ശാഖയായാണ് സെഖര്യാവ് ക്രിസ്തുവിനെ പരാമർശിക്കുന്നത്. ജാതികൾ ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ സഹായിക്കുന്നതായി അവൻ പറയുന്നു: "ദൂരെയുള്ളവർ വന്നു യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽ പണിയും;" യെശയ്യാവോ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: "അന്യജാതിക്കാരുടെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ മതിലുകൾ പണിയും." സെഖര്യാവ് 6:12, 15; യെശയ്യാവ് 60:10.

> ഈ ദേവാലയത്ത ിന്റെ പണിയെടുപ്പ ിനെക്ക ുറിച്ച ് എഴുതിക്കൊ ാണ്ട ് പത്രൊസ് ഇപ്രകാരം പറയുന്ന ു: "മനുഷ്യ ർ തള്ള ിക്ക ളഞ്ഞ തെങ്ക ിലും ദൈവത്ത ാൽ തെരഞ്ഞെ ടുത്ത ും അമൂല്യ മായും ഇരിക്ക ുന്ന ജീവനു കല്ല ായ അവന്റെ അടുക്ക ൽ വരുവിൻ; നിങ്ങ ൾയും ജീവനുള്ള

കല്ല ുകളായി ആത്മ ീയ ഭവനമായും വിശുദ്ധ പുരോഹിതവർഗ്ഗ മായും പണിയപ്പെ ടുന്ന ു; യേശു ്രകിസ ്തുവിലൂടെ ദൈവത്ത ിന് ്രപസാദകരമായ ആത്മ ീയ യാഗങ്ങ ൾ അർപ്പ ിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു." 1 പ്രെ താസ് 2:4, 5.

"യഹൂദരുടെയും ജാതികളുടെയും ലോകമെന്ന ഖനിയിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രയത്നിച്ചു; അടിസ്ഥാനമ മീതെ വെക്കുവാൻ കല്ലുകൾ പുറത്തെടുത്തു. എഫെസുസിലെ വിശ്വാസികൾക്കുള്ള തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പൗലൊസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'ആകയാൽ ഇനി നിങ്ങൾ അന്യരും പരദേശികളും അല്ല; വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ സഹപൗരന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളും ആകുന്നു; അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ നിങ്ങൾ പണിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; യേശുക്രിസ്തു തന്നേ പ്രധാന മൂലക്കല്ലായിരിക്കെ; അവനിൽ സകല നിർമാണവും യോജിച്ചതായി ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ട് കർത്താവിൽ ഒരു വിശുദ്ധമന്ദിരമായി വളരുന്നു; അവനിൽ നിങ്ങളും ആത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമാകേണ്ടതിന് ഒരുമിച്ച് പണിയപ്പെടുന്നു.' എഫെസ്യർ 2:19–22."

"കൊരിന്ത്യർക്കു അവൻ ഇപ്രകാരം എഴുതി: 'എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവകൃപപ്രകാരം, ജ്ഞാനമുള്ള ഒരു പ്രഗത്ഭ നിർമ്മാതാവിനെപ്പോലെ ഞാൻ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റൊരുവൻ അതിന്മേൽ പണിയുന്നു. എന്നാൽ ഓരോരുത്തനും അതിന്മേൽ എങ്ങനെ പണിയുന്നു എന്നു ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ. ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്നു പുറമെ, അതായത് യേശുക്രിസ്തുവെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്നു പുറമെ, മറ്റൊരടിസ്ഥാനം ആരും ഇടുവാൻ കഴികയില്ല. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും ഈ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പൊന്നു, വെള്ളി, വിലയേറിയ രത്നങ്ങൾ, മരം, പുല്ല്, തഴമ്പ് എന്നിവകൊണ്ടു പണിയുന്നുവെങ്കിൽ, ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെടും; കാരണം ആ ദിവസം അതിനെ പ്രസ്താവിക്കും; അതു അഗ്നിയാൽ വെളിപ്പെടുന്നതാകയാൽ; അഗ്നി ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രവൃത്തി ഏതു തരത്തിലുള്ളതെന്നു പരീക്ഷിക്കും.' 1 കൊരിന്ത്യർ 3:10–13."

"്രേപഷിതന്മ ാർ ഉറപ്പ ുള്ള ഒരു അടിസ്ഥ ാനത്ത ിന്മേ ൽ പണിതു, അഥവ
യുഗങ്ങ ളുടെ പാറയായവന്റെ മേൽ. അവർ ലോകത്ത ിൽ നിന്ന ്
വെട്ട ിയെടുത്ത കല്ല ുകളെ ആ അടിസ്ഥ ാനത്ത ിലേക്ക ു കൊണ്ട ുവ
തടസ്സ ങ്ങ ളില്ല ാതെ പണിക്ക ാർ ്രപയത്നിച്ച ില്ല . ്രകിസ ്തുവിന്റെ
ശ്രതുക്ക ളുടെ വിരോധം നിമിത്ത ം അവരുടെ ്രപവൃത്ത ി അത്യ ന്ത ം
ദുഷ ്കരമായി. വ്യ ാജമായ ഒരു അടിസ്ഥ ാനത്ത ിന്മേ ൽ
പണിയുകയായിരുന്ന വരുടെ മതമൂർഖത, മുൻവിധി, ദ്വേ ഷം
എന്ന ിവക്കെ തിരെ അവർ പോരാടേണ്ട ിവന്ന ു. സഭയുടെ പണിക്ക ാരായി
്രപവർത്ത ിച്ച അനേകർ നെഹെമ്യ ാവിന്റെ ദിവസങ്ങ ളിലെ മതിൽ
പണിതവരോടു ഉപമിക്ക പ്പെ ടാം; അവരെക്ക ുറിച്ച ് എഴുതിയിരിക്ക ുന്ന ത
ഇങ്ങ നെയാണ്: 'മതിൽ പണിയുന്ന വരും ചുമടു ചുമക്ക ുന്ന വരും ചുമടു
കയറ്റ ുന്ന വരും ഓരോരുത്ത നും ഒരു കൈകൊണ്ട ് വേല ചെയ ്തു, മറ്റേ
കൈയിൽ ആയുധം പിടിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു.' നെഹെമ്യ ാവു 4:17."

അപ്പൊ ാസ ്തലന്മ ാരുടെ പ്രവൃത്ത ികൾ, 595, 596.

ഈ പഠനം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം തുടരും.

“മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ച സകല സ്വർഗ്ഗത്തെയും ദുഃഖത്തിൽ നിറച്ചു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച ലോകം പാപത്തിന്റെ ശാപത്താൽ കലുഷിതമായി, ദുഃഖത്തിനും മരണത്തിനും വിധിക്കപ്പെട്ട ജീവികളാൽ വസിക്കപ്പെട്ടതുമായിത്തീർന്നു. ന്യായപ്രമാണം ലംഘിച്ചവർക്കു യാതൊരു രക്ഷയും പ്രത്യക്ഷമായില്ല. ദൂതന്മാർ തങ്ങളുടെ സ്തുതിഗാനങ്ങൾ നിർത്തി. പാപം വരുത്തിയ നാശത്തെക്കുറിച്ച് സ്വർഗ്ഗീയ പ്രാകാരമൊട്ടാകെ വിലാപം നിറഞ്ഞിരുന്നു.”

ദൈവപുത്രൻ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ മഹിമയുള്ള സേനാധിപൻ, വീണുപോയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടു കരുണകൊണ്ട് സ്പർശിക്കപ്പെട്ടു. നശിച്ചുപോയ ലോകത്തിന്റെ ദുഃഖങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ ഉയർന്നുവരുമ്പോൾ, അവന്റെ ഹൃദയം അനന്തകരുണയാൽ ചലിച്ചു. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ വീണ്ടെടുക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നായി ദൈവസ്നേഹം ഒരു പദ്ധതി ആലോചിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ലംഘിക്കപ്പെട്ട ന്യായപ്രമാണം പാപിയുടെ ജീവൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. സകല പ്രപഞ്ചത്തിലും, മനുഷ്യന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നു അതിന്റെ അവകാശങ്ങൾ നിറവേറ്റുവാൻ കഴിവുള്ളവൻ ഒരുവൻ മാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവീയ ന്യായപ്രമാണം ദൈവം തന്നെയെന്നപോലെ വിശുദ്ധമായതിനാൽ, ദൈവത്തോടു സമനായ ഒരുവനേ അതിന്റെ ലംഘനത്തിനായി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുവാൻ കഴിയും. ക്രിസ്തുവല്ലാതെ മറ്റാരും വീണുപോയ മനുഷ്യനെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശാപത്തിൽ നിന്നു വീണ്ടെടുത്ത് വീണ്ടും അവനെ സ്വർഗ്ഗത്തോടു യോജിപ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ക്രിസ്തു പാപത്തിന്റെ കുറ്റവും ലജ്ജയും താൻമേൽ ഏറ്റെടുക്കും—പരിശുദ്ധനായ ദൈവത്തിനു അത്രയും വിരസമായ പാപം; അതു പിതാവിനെയും അവന്റെ പുത്രനെയും വേർതിരിച്ചുകളയേണ്ടിവരും. നശിച്ചുപോയ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു, ക്രിസ്തു ദുരിതത്തിന്റെ അതിഗഹനങ്ങളിലേക്കു വരെ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലും.

“പിതാവിന്റെ സന്ന ിധിയിൽ അവൻ പാപിയുടെ പക്ഷ ത്ത ിൽ അപേക്ഷ ിച്ച ു; അതേസമയം സ്വ ർഗ്ഗ സൈന്യ ം ഫലം കാത്ത ുനിന്ന ത് വചനങ്ങ ൾക്ക ് പ്രകടിപ്പ ിക്ക ാനാവാത്ത ്രത തീ്രവമായ ആകാംക്ഷ യോടെയായിരുന്ന ു. ആ ഗൂഢമായ ആശയവിനിമയം ദീർഘനേരം തുടർന്ന ു—വീണുപോയ മനുഷ്യ പു്രതന്മ ാർക്ക ായുള്ള ‘സമാധാനാലോചന’ (സെഖര്യ ാവു 6:13). ഭൂമി സൃഷ്ട ിക്ക പ്പെ ടുന്ന തിനു മുമ്പേ രക്ഷ ാപദ്ധ തി ആസൂ്രതണം ചെയ ്തിരുന്ന തായിരുന്ന ു; കാരണം ്രകിസ ്തു ‘ലോകസ്ഥ ാപനത്ത ിന്ന ുമുമ്പെ അറുക്ക പ്പെ ട്ട കുഞ്ഞ (വെളിപ്പ ാടു 13:8) ആകുന്ന ു. എന്ന ിരുന്ന ാലും, കുറ്റ ക്ക ാരായ മനുഷ്യ വർഗ്ഗ ത്ത ിനുവേണ്ട ി തന്റെ പു്രതനെ മരണത്ത ിനായി ഏല ്പിക്കേ ണ്ട തിൽ സർവ്വ വിശ്വ ത്ത ിന്റെ രാജാവിന്ന ുപോലും അതു ഒ പോരാട്ട മായിരുന്ന ു. എന്ന ാൽ ‘ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പു്രതനെ

നല ്കുവാൻ തക്ക വണ്ണ ം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ച ു; അവനിൽ
വിശ്വ സിക്ക ുന്ന ഏവനും നശിച്ച ുപോകാതെ നിത്യ ജീവൻ
്രപാപിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു തന്നേ .' യോഹന്ന ാൻ 3:16. ഓ, വീണ്ടെ ടുപ്പ ിന്റെ
രഹസ്യ ം! തന്നെ സ്നേഹിക്ക ാത്ത ലോകത്തേ ാടുള്ള ദൈവത്ത ിന്
സ്നേഹം! 'ജ്ഞ ാനാതീതമായ' ആ സ്നേഹത്ത ിന്റെ ആഴങ്ങ ൾ ആർ
അറിഞ്ഞ ുകൊള്ള ും? അ്രഗഹണീയമായ ആ സ്നേഹത്ത ിന്റെ
രഹസ്യ ം ്രഗഹിക്ക ാൻ ്രശമിക്ക ുന്ന അമരമനസ്സ ുകൾ
അനന്ത യുഗങ്ങ ളോളം വിസ ്മയിക്ക ുകയും ആരാധിക്ക ുകയും ചെയ്യ ും."

"ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ വെളിപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു, 'ലോകത്തെ
തനിക്കുതന്നെ അനുരഞ്ജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ.' 2 കൊരിന്ത്യർ 5:19.
പാപത്താൽ മനുഷ്യൻ അത്രയും അധഃപതിച്ചിരുന്നതിനാൽ,
വിശുദ്ധിയും നന്മയും സ്വഭാവമായിരിക്കുന്ന അവനോടു സ്വയം
യോജിപ്പിലേക്കു വരുക അവന്നു അസാധ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തു,
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയിൽനിന്നു മനുഷ്യനെ
വീണ്ടെടുത്തശേഷം, മനുഷ്യപ്രയത്നത്തോടു ഏകീകൃതമായി
പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ദൈവികശക്തി പകരുവാൻ
കഴിവുള്ളവനായിരുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള
മാനസാന്തരത്താലും ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താലും വീണുപോയ
ആദാമിന്റെ മക്കൾ വീണ്ടും ഒരിക്കൽക്കൂടി 'ദൈവത്തിന്റെ
പുത്രന്മാർ' ആകുവാൻ ഇടയായി. 1 യോഹന്നാൻ 3:2."
പിതൃപുരുഷന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും, 63, 64.